

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 27 febr. 1891, kl. 1 e. m.

Memorial, angående afskrifning af fem stycken lån, utlemnade vid riksbankens afdelningskontor i Malmö.

Uti skrifvelse till bankoutskottet har styrelsen för afdelningskontoret i Malmö hemställt om afskrifning ur räkenskaperna af bland andra följande lån, nemligen:

Lånets n:r.	Förfallo- år.	Hufvudgäldenärens namn.	Belopp, hvar- för lagsökning egt rum.	Till afskrif- ning föresla- gen återstod.
1:o. <i>Lån mot hypotek af löpande förskrifningar m. m.:</i>				
683	1865	Tufve Olsson i Trulstorp.....	750: —	750: —
833	1868	Nils Svensson, Högestorp.....	5,000: —	1,805: 44.
91	1870	August Nilsson, Lomma	500: —	60: 19.
2:o. <i>Afbetalningslån:</i>				
968	1879	Ola Bengtsson, Malmö	200: —	200: —
2053	»	Per Nilsson, Emitslöf	800: —	114: 54.
			<hr/> Summa kronor 2,930: 17.	

Af de angående dessa lån meddelade upplysningar inhemtas, att vederbörande gäldenärer antingen äro döda utan att hafva efterlemnat tillgångar eller gjort konkurs, som blifvit slutredovisad eller ej gifvit någon utdelning, eller att de lefva i utfattiga omständigheter eller vistas å okänd ort, samt

att sålunda, äfven om fordringsrätten för dessa lån, hvilken är preskriberad, blifvit bevarad, föga eller ingen utsigt förefunnits, att riksbanken å desamma kunnat erhålla någon vidare afbetalning.]

Af sådan anledning hafva ock de under sistlidet år för granskning af kontorets förvaltning af Riksdagen utsedde revisorer likasom kontorsstyrelsen tillstyrkt afskrifningen, mot hvilken ej heller senast församlade revisorer af riksbanken gjort någon erinran, hvarjemte beträffande den uraktlätta förnyelsen af länehandlingarna sistnämnde revisorer förklarar sig anse frågan derom ej böra föranleda till vidare åtgärder, särskildt med afseende å vanskligheten att kunna vinna en för anhängiggörande af ersättningsanspråk mot vederbörande erforderlig utredning om den förlust för riksbanken, som genom berörda uraktlåtenhet kan hafva uppstått.

Utom nu ifrågavarande poster hafva ytterligare fyra stycken lån blifvit af styrelsen och revisorerna föreslagna till afskrifning; men som i afseende å dessa, för hvilka fordringsrätten jemväl är preskriberad, ej är fullt utredt, huruvida hos vederbörande gäldenärer, om deras betalningsskyldighet kvarstått, skulle hafva kunnat uttagas de återstående fordringsbeloppen eller någon del af desamma, har utskottet ej ansett sig böra för närvarande föreslå dem till afskrifning, utan kommer utskottet att taga i vidare öfvervägande, om och hvilka särskilda åtgärder till äfventyrs kunna vara att i afseende härå vidtaga.

Hvad deremot beträffar ofvan uppräknade fem stycken fordringar, så och då dessa numera äro fullkomligt värdelösa samt af de meddelade uppslysningarna framgår, att förhållandet torde hafva varit enahanda, äfven om de hållits vid gällande kraft, har utskottet, enär följaktligen deras vidare balanserande i räkenskaperna icke kan för riksbanken medföra någon fördel, funnit sig föranlåtet hemställa,

att omförmälda fordringar å tillsammans kronor 2,930: 17 måtte få ur afdelningskontorets i Malmö räkenskaper afskrifvas.

Stockholm den 27 februari 1891.

På utskottets vägnar:

PER SAMZELIUS.
